

תת"ע 10890/02/23 - מחמד אזחמאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10890-02-23 מדינת ישראל נ' אזחמאן
תיק חיצוני: 10251952197

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	מחמד אזחמאן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 23.04.2023.

1. המבקש קיבל לידיו דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 10251952197 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 15.02.2023 של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו בניגוד סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961.
2. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפטה בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: 12 חודשי פסילה, פסילה על תנאי לתקופה של שלושה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

3. המבקש טען כי ביום ביצוע העבירה קיבל שני דו"חות והוא לא שם לב כי אחד הדו"חות הוא מסוג הזמנה לדין.
4. לטענת המשיבה דין הבקשה להידחות וזאת נוכח העובדה כי שכחה או בלבול הם אינם סיבה מוצדקת לאי התייצבות.

דין והכרעה

5. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

6. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

7. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

8. סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") מעניק לבית המשפט סמכות להאריך את המועד להישפט בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 229(ה) לחסד"פ בשינויים המחויבים או מטעמים שיירשמו. ההלכה היא כי יש לנקוט בעניין זה על דרך הצמצום, בדומה לבחינת בקשה לביטול פסק דין, כשיש סיבה מוצדקת לאי התייצבות או אם הדבר דרוש למניעת עיוות דין (ע"פ 40599/07 רואמי אברהם נ' מדינת ישראל מיום 3.12.2007).

9. סעיף 229(ה) לחסד"פ קובע, כי על בית המשפט להשתכנע שהבקשה להישפט לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמונעו ממנו את הגשתה במועד וכי היא הוגשה מיד לאחר שהוסרה.

10. הטענה לפיה הבקשה הוגשה באיחור עקב טעות אנוש משרדית של בא כוחו נדונה בעפ"ת 42642-12-17 שאל שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע כי:

"גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; ר"ע 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).

11. שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם או מתן הארכת מועד להישפט, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (פסק דין איטליא, ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).

12. הדו"ח נמסר לידי המבקש במועד ביצוע העבירה. על גבי הדו"ח כתוב באופן ברור ומודגש כי המדובר בדו"ח מסוג הזמנה לדין, ויום הדין קבוע ליום 23.04.2023. משכך טענתו של המבקש כי לא שם לב כי מדובר בדו"ח מסוג הזמנה לדין לא יכולה לעמוד לו.

13. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018)).

15. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018)). המבקש לא הוכיח כי רישיונו היה בתוקף במועד ביצוע העבירה לפיכך הסיכוי לשינוי תוצאת פסק הדין קלוש.

16. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם למבקש עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. בנסיבות העניין אף לא ראיתי מקום לקיים דיון בבקשה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"ג, 25 יוני 2023, בהעדר הצדדים.